

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a judecat, fără citirea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui,

*Vidrașcu Valeriu xxxx, născut la xxxx,
originar și domiciliat în s.xxxx, r-nul
xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 06.07.2017– 21.06.2018;

instanța de apel: 26.07.2018 – 07.11.2018;

instanța de recurs ordinar: 14.02.2019-19.03.2020;

instanța de apel: 26.04.2019 – 12.09.2019;

instanța de recurs ordinar: 16.01.2020-03.11.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul Central din 21 iunie 2018, Vidrașcu Valeriu Leonid a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 8 (opt) ani închisoare și privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, ce ține de gestionarea mijloacelor bănești, pe un termen de până la 5 (cinci) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu dispunerea punerii în executare a acesteia din momentul intrării în vigoare.

A fost admisă acțiunea civilă și s-a încasat din contul inculpatului Vidrașcu Valeriu, în beneficiul lui Jardan Ion prejudiciul material în sumă de 4900 (patru mii nouă sute) euro, ori echivalentul în lei conform cursului oficial al BNM la data achitării.

A fost admisă parțial pretenția părții vătămate Jardan Ion către Vidrașcu Valeriu Leonid privind încasarea despăgubirilor de ordin moral cauzat, cu încasarea de la Vidrașcu Valeriu în beneficiul lui Jardan Ion a sumei de 5000 (cinci mii), 00 lei, cu titlu de recuperare a prejudiciului moral.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. În sentință, prima instanță a constatat că, inculpatul Vidrașcu Valeriu, conștientizând pericolul social al acțiunilor sale, acționând prin intenție directă, având intenția dobândiri ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, la data de 13 decembrie 2016, în timp ce se afla la cafeneaua „Nicolina MD” din s. Cojușna raionul Strășeni, sub pretextul că-i v-a vinde cet. Jordan Ion lotul de teren înregistrat sub nr. cadastral xxx situat în s. Cojușna, raionul Strășeni și care i-ar aparține cu drept de proprietate, prin înșelăciune a primit de la cet. Jordan Ion bani în sumă de 1000 euro.

Ulterior, aproximativ pe la sfârșitul lunii decembrie 2016, Vidrașcu Valeriu, urmărind același scop infracțional și anume dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, abuzând de încrederea avută față de Jordan Ion, aflându-se în s. Cojușna a mai primit suma de 5000 euro sub pretextul de a-i perfecta contractul de vânzare-cumpărare pe lotul de teren înregistrat sub nr. cadastral xxx situat în s. Cojușna r-nul Strășeni despre care susține că-i aparține, însă până în prezent din motivul caracterului nerealizabil al angajamentului asumat nu și-a onorat obligațiunile față de Jordan Ion, deoarece, de fapt terenul sus-nominalizat aparține cu drept de proprietate cet. Munteanu Anatolie Vasile

Ca urmare acțiunii infracționale părții vătămate Jordan Ion i-a fost cauzată o daună materială considerabilă în mărime de 6000 euro, care conform cursului oficial al BNM la data de 27.12.2016 constituie suma de 126 120 lei.

Astfel, acțiunile inculpatului Vidrașcu Valeriu fiind calificate în baza art. 190 alin. (4) Cod penal – escrocheria - adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, comisă cu cauzarea de daune în proporții mari.

2. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Vidrașcu Valeriu, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința sa, pe motiv că nu s-a constatat elementele infracțiunii.

2.1. În motivarea cererii de apel, avocatul a menționat că:

- organul de urmărire penală pe capătul de învinuire prevăzut de art.190 alin. (4) Cod penal nu a constatat și indicat expres care normă imperativă a legii a fost încălcată pentru încadrarea juridică a acțiunilor lui și care sânt argumentele invocate de învinuit în apărarea sa și rezultatele verificării acestor argumente;

- s-a încălcat grav dreptul la apărare, nu i s-a înaintat o învinuire clară și concretă în privința rezultatelor verificării argumentelor invocate de învinuit în apărarea sa;

- instanța de fond a ignorat prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală și art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală și la comanda procurorului, care este în cărdășie cu partea vătămată a emis o sentință de condamnare ilegală, deoarece din start instanța de fond a completat învinuirea cu circumstanțe care a agravat situația inculpatului, și si-a întemeiat soluțiile pe presupuneri și dubii;

- conform rechizitoriului infracțiunea incriminată se referă la două epizoade de dobândire a bunurilor prin escrocherie și anume a sumei de 1000 Euro și 5000 Euro;

- partea vătămată este angajat al MAI, deținând funcțiile de ofițer de urmărire penală în cadrul IP Strășeni și Comisariatului General de Poliție al mun. Chișinău, tinde a fi persoană cu influență asupra procurorului și instanței de fond, a avut intenția de a căpăta terenul menționat la un preț de nimic de 1000 Euro, iar cazul de față de tentativă de escrocherie asupra sumei de 5000 Euro, fiind asistat în complicitate de procuror;

- nu are studii în specialitate și nu a negat nici odată primirea la 13 decembrie 2016 a sumei de 1000 Euro în cadrul unui contract de arvună, exprimat printr-o recipisă, întocmită sub dictarea părții vătămate, contra vinderii terenului cu nr. cadastral xxx și ca rezultat al imposibilității de a realiza tranzacția dată de la bun început a încercat să-i transmită înapoi părții vătămate prin intermediul lui Boșcăneanu Serghei suma primită și până la urmă i-a returnat părții vătămate prin intermediul executorului judecătoresc, plus și suma de 100 Euro, primită pentru cheltuieli pentru perfectarea contractului de vânzare-cumpărare a terenului, care nu a avut loc;

- ținând cont de personalitatea și intenția părții vătămate, reieșind din faptul cum a înmănat inculpatului suma de 1000 Euro, partea vătămată nu tine minte când cum și în care condiții a transmis inculpatului suma de 5000 Euro, neîntocmind nici o recipisă, fără careva martori și înregistrări video;

- în învinuirea din rechizitoriu de fapt nu este menționat de la cine „Vidrașcu Valeriu a mai primit suma de 5000 Euro”, instanța de fond completând învinuirea, reieșind din sentință „Tot atunci, partea vătămată i-a transmis inculpatului Vidrașcu suma de 5000 Euro”;

- „terenul menționat doar „îi aparține” i-ar instanța de fond din nou completează învinuirea că „terenul îi aparține cu drept de proprietate și în confirmarea celor spuse i-a arătat o poză în telefonul lui mobil cu titlu cadastral”;

- este o neclaritate în învinuirea din rechizitoriu în care este menționat că, proprietar a terenului menționat că „terenul sus-nominalizat îi aparține cu drept de proprietate cet. Munteanu Anatolie Vasile”, iar titlul cadastral din poza telefonică, arătată părții vătămate este menționat că proprietar a terenului este „Munteanu Serghei Anatolie”;

- instanța de fond nu a dorit să se clarifice că partea vătămată care a memorizat nr. cadastral 8053060475 și l-a indicat în plângerea adresată pentru tragerea la răspundere penală nu a atras atenția că terenul îi aparține cu drept de proprietate lui Munteanu Serghei, or, terenul dat se află la o distanță 20-30 metri de gospodăria părții vătămate care ani de zile încearcă să pună mâna pe el la un preț de nimic și este sfidător când partea vătămată a declarat că nu știe unde se

află terenul dat, care a fost combătută de toți martorii, că terenul dat se vede din gospodăria părții vătămate;

- partea vătămată a menționat că, nu știe unde trăiește inculpatul care de fapt se află pe aceeași stradă centrală din localitate la o distanță de 1000 metri de gospodăria părții vătămate și că nu a încercat să rezolve problema dată pe cale amiabilă juridica-civilă, apelând la cunoștințele din procuratură;

- instanța de fond a făcut trimitere la martorii acușării: Munteanu Anatolie, Munteanu Zinovia, Boșcăneanu Serghei și Muteanu Serghei care de fapt au fost audiați de către organul de urmărire penală la demersul avocatului inculpatului și care au dat declarații în instanța de judecată doar în favoarea inculpatului. De fapt și martorii Jardan Nicolae și Certan Alexandru au dat declarații în favoarea inculpatului, doar de unul singur partea vătămată a rămas cu declarațiile sale prin dubii și presupunere de 5000 Euro;

- tentativa de escrocherie de către partea vătămată Jardan Ion a sumei de 5000 Euro de la inculpatul Vidrașcu Valeriu este demonstrată prin plângerea adresată Procurorului raionului Strășeni din 05 ianuarie 2017 în care se menționează despre sustragerea a sumei de 1100 Euro și plângerea adresată Procurorului raionului Strășeni a sumei de 6000 Euro cu același conținut. Anume din acest aspect inculpatul s-a întors de peste hotare în Republica Moldova pentru a se clarifica despre care sumă de "5000 Euro" este vorba la care partea vătămată i-a declarat că dacă bunelul inculpatului nu se adresa cu plângere asupra lui la Procuratura Generală, atunci totul trebuia să fie bine, acum el va merge de nevoie până la urmă, având legături la Procuratura Strășeni;

- învinuirea este contrară prevederilor art.296 Cod de procedură penală în rechizitoriu, în partea expunerii, nu conține informații despre infracțiunea concretă contra patrimoniului prin care a avut loc așa zisă „însușire a sumei bănești în valoare de 5000 Euro”;

- din materialul probant este recunoscut caracterul civil al relațiilor între Vidrașcu Valeriu și Jardan Ion, conform contractului de arvună din 13.12.2016, exprimat printr-o recipisă. Circumstanțele nominalizate relevă în mod concludent că învinuirea înaintată lui Vidrașcu Valeriu pe episodul de 1000 Euro și 5000 Euro, este una incorectă, incompletă, neclară, adică este una dubioasă. O asemenea învinuire i-a afectat și dreptul lui de a ști pentru ce faptă este învinuit, adică dreptul la apărare;

- este dubioasă acțiunea civilă care atestă intenția părții de a se îmbogăți fără justă cauză prin tentativă de escrocherie și anume partea vătămată în ședința de judecată și din materialul probant atestă că, a transmis lui Vidrașcu Valeriu 1000 Euro ca arvună, 100 Euro în calitate de cheltuieli pentru perfectarea contractului de vânzare-cumpărare a terenului și 5000 Euro cu titlu de arvună în total: 6100 Euro dintre care inculpatul i-a restituit părții vătămate prin

intermediul executorului judecătoresc 1100 Euro, iar acțiunea civilă admisă de instanța de fond este de 4900 Euro;

- învinuirea înaintată inculpatului Vidrașcu Valeriu pe capete de învinuire (1000 Euro și 5000 Euro) este una lovită de nulitate, iar legea procesual-penală nu prevede posibilitatea tragerii persoanei la răspundere penală în lipsa unui act legal de învinuire;

- relațiile dintre Vidrașcu Valeriu și Jardan Ion au un caracter juridico-civil, rezultat al relațiilor contractuale de arvună;

- învinuirea adusă inculpatului este una incompletă, neclară și ne-concretă, bazată pe presupuneri și dubii, care urmează a fi interpretată în favoarea inculpatului deoarece sfidează dreptul inculpatului la apărare, la un proces echitabil și generează temeii că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul inculpatului Valeriu Vidrașcu, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 21.06.2018, ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

3.1. Decizia a fost atacată cu recurs de către avocatul Iurii Florea, în numele inculpatului Vidrașcu Valeriu, prin care a solicitat casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, sau dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 19 martie 2019, a fost admis recursul ordinar declarat de avocatul Iurii Florea, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2018, în privința inculpatului Vidrașcu Valeriu și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2019, a fost admis apelul inculpatului Vidrașcu Valeriu. S-a casat total sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 21 iunie 2018 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: Vidrașcu Valeriu Leonid a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

5.1. În motivarea deciziei instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit incorect starea de fapt, care nu corespunde probelor din dosar și care au fost apreciate incorect: Astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță eronat a ajuns la concluzia de fi recunoscut vinovat Vidrașcu Valeriu, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (4) Cod penal, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune săvârșită în proporții mari.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond la adoptarea sentinței din 21 iunie 2018, nu a ținut cont de prevederile art.101 alin.(1), art.384 alin.(3), art. 385 alin.(1) Cod de Procedură Penală menționând în continuare că, nu s-a dat o apreciere cuvenită prevederilor art. 389 alin. (1), (2), (3), art. 390 alin. (1) pct.3) Cod de Procedură Penală, or, concluziile primei instanțe cu privire la condamnarea inculpatului Vidrașcu Valeriu sunt neîntemeiate, iar instanța de fond nu a luat în considerare că fapta lui Vidrașcu Valeriu nu întrunește elementele infracțiunii, iar concluziile instanței de fond sunt pripite referitor la materialul probator, astfel acestea nefiind apreciate fiecare în parte și în ansamblu din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și coroborării lor.

Instanța de apel a notat că prima instanța nu a dat o apreciere cuvenită prevederilor legale ce guvernează speța dedusă judecății. Or, instanța de apel, ținând cont de prevederile art.24, 27, 99-101 ale Codului de Procedură Penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, a conchis că din probele administrate la materialele dosarului rezultă, că vinovăția inculpatului Vidrașcu Leonid în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 190 alin. (4) Codul Penal și anume „escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșită în proporții mari”, nu a fost constatată, iar fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii nominalizate.

Instanța de apel a reținut că Vidrașcu Valeriu, prin rechizitoriu a fost învinuit de faptul că, conștientizând pericolul social al acțiunilor sale, acționând prin intenție directă, având intenția dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, la data de 13 decembrie 2016, în timp ce se afla la cafeneaua „Nicolina MD,, din s. Cojușna r-nul Strășeni, sub pretextul că-i v-a vinde cet. Jordan Ion lotul de teren înregistrat sub nr. cadastral xxx situat în s. Cojușna r-nul Strășeni, și care i- ar aparține cu drept de proprietate, prin înșelăciune a primit de la cet. Jordan Ion bani în sumă de 1000 euro.

Ulterior, aproximativ pe la sfârșitul lunii decembrie 2016, Vidrașcu Valeriu, urmărind același scop infracțional și anume dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, abuzând de încrederea avută față de Jordan Ion, aflându-se s. Cojușna a mai primit suma de 5000 euro sub pretextul de a-i perfecta contractul de vânzare-cumpărare pe lotul de teren înregistrat sub nr. cadastral xxx situat în s. Cojușna r-nul Strășeni despre care susținea că-i aparține, însă până în prezent din motivul caracterului nerealizabil al angajamentului asumat nu și-a onorat obligațiunile asumate față de Jordan Ion, deoarece, de fapt terenul sus-nominalizat aparține cu drept de proprietate cet. Munteanu Anatolie Vasile.

Astfel, Vidrașcu Valeriu a fost învinuit precum că, urmare a acțiunilor infracționale, i-a fost cauzat părții vătămate Jordan Ion o daună materială

considerabilă în mărime de 6000 euro, care conform cursului oficial al BNM la data de 27.12.2016 constituie suma de 126120 lei.

Instanța de apel a notat că, infracțiunea de escrocherie se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă, la calificarea fiind obligatoriu stabilirea scopul special - de cupiditate. Deci, despre caracterul intenției făptuitorului, dacă aceasta a fost directă, se prezumă din analiza circumstanțelor faptice ale celor comise și anume faptul că, inculpatul a urmărit scopul de a sustrage aceste bunuri, or, nu a fost demonstrat faptul că, inculpatul Vidrașcu Valeriu intenționa de a primi suma de 126 120 lei, or, acesta a indicat pe tot parcursul examinării cauzei că, în anul 2016 a avut nevoie de suma de 150 de euro astfel, l-a telefonat pe Jardan Nicolae și i-a cerut cu împrumut această sumă, la ce Jardan Nicolae i-a recomandat să împrumute banii de la fratele său, care se numește Jardan Ion. La telefonat pe Jardan Ion și l-a rugat să-i împrumute 150 euro, iar timp de o săptămână îi va restitui, Jardan Ion i-a spus că îi va da o sumă mai mare în schimbul unui teren. Astfel, în cazul îndoielilor care nu pot fi înlăturate privind analiza acestor circumstanțe, interpretarea se va face în favoarea făptuitorului.

Instanța de apel a menționat că, primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată conform componentei infracțiunii de escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat, or, Vidrașcu Valeriu a explicat că, „bunicii Munteanu Anatolie și Zinaida nu i-au permis să vândă terenul. Suma de 1000 euro i-a transmis-o bunicii să o păstreze fiindcă locuiește împreună cu aceștia”, a mai declarat că, „în momentul în care a lăsat banii bunicii el a plecat peste hotarele țării, însă s-a întors în țară peste o săptămână de zile pe motiv că a aflat că trebuie să întoarcă lui Jardan Ion suma de 5000 euro”, a mai declarat că, terenul a fost propus spre vânzare și altor persoane cum ar fi Certan Veaceslav și Alexandru, însă a menționat că a afișat anunțul pe 999 și Facebook”.

Instanța de apel a specificat că, prezența scopului de sustragere o demonstrează circumstanțele cum ar fi - situația extrem de neprielnică a persoanei care își asigură angajamentul la momentul încheierii tranzacției, lipsa de fundamentare economică, lipsa unei activități aducătoare de beneficii îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului și altele.

Instanța de apel a considerat că, sub incidența legii penale, urmează să fie calificate doar acele încălcări care demonstrează rea-voința și fraudă din partea făptuitorului în raport cu victima.

Instanța de apel a conchis că, deși instanța de fond a făcut referire în partea descriptivă a hotărârii emise la doctrina penală referitor la elementele infracțiunii de escrocherie, eronat a apreciat că, în cadrul cercetării judecătorești prin

cumulul de probe administrate, analizate în coroborare cu materialele cauzei penale - a fost confirmată vinovăția inculpatului Vidrașcu Valeriu.

Instanța de apel a stabilit că concluzia instanței de fond, nu este certă și clară aprecierea acesteia referitor la manifestarea acțiunilor de către Vidrașcu Valeriu care să întrunească fapta prejudiciabilă ce constă în dobândirea ilicită a bunurilor, sustragerea lor și acțiunea de înșelăciune sau abuz de încredere pe motiv, că atât din declarațiile inculpatului cât și a părții vătămate se atestă că, în anul 2016 a avut nevoie de suma de 150 de euro astfel, l-a telefonat pe Jordan Nicolae și i-a cerut cu împrumut această sumă, la ce Jordan Nicolae i-a recomandat să împrumute banii de la fratele său, care se numește Jordan Ion. La telefonat pe Jordan Ion și l-a rugat săi împrumute 150 de euro, iar timp de o săptămână îi va restitui, Jordan Ion i-a spus că îi va da o sumă mai mare în schimbul unui teren.

Instanța de apel a concluzionat că, primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărirea scopul sustragerii lor și nu avea intenția de a-și onora angajamentul asumat, care este demonstrată prin: situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care și-a asumat angajamentul la momentul încheierii tranzacției, lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activități aducătoare de beneficii necesare onorării angajamentului.

Instanța de apel a constatat că, între Vidrașcu Valeriu și Jordan Ion au existat relații civile, existând drepturi și obligații reciproce, prin care Vidrașcu Valeriu a primit la 13 decembrie 2015 suma de 1000 Euro în cadrul unui contract de arvună din 13 decembrie 2016, exprimat printr-o recipisă întocmită sub dictarea părții vătămate.

Instanța de apel a reținut că temeiul aplicării răspunderii potrivit art. 190 Cod Penal apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile. Or, atunci când este vorba de două subiecte ale unui raport juridic, trebuie verificată înainte de toate ipoteza egalității lor în drepturi. Și numai dacă există indici care exced limitele încălcării normelor dreptului civil, atunci se justifică intervenția legii penale.

Instanța de apel a constatat că în contractul de arvună din 13 decembrie 2016, exprimat printr-o recipisă de către Vidrașcu Valeriu a declarat că terenul îi aparține și a menționat verbal că, terenul nominalizat îi aparținea ca moștenitor (îi era juruit), acest fapt fiind confirmat prin declarațiile martorilor: Munteanu Anatolie, Munteanu Sergiu, Munteanu Zinovia, Boșcăneanu Serghei că îi aparține cu drept de proprietate. Or, la întocmirea recipisei de către Vidrașcu Valeriu sub dictarea lui Jordan Ion s-a constatat că ultimul a făcut cunoștință cu titlul de autentificare a deținătorului de teren, fapt cunoscut anterior și de familia sa ca urmare a relațiilor de vecinătate. Astfel, nu poate fi constatat faptul ca

dobândire prin înșelăciune prin prezentarea informației false sau ducerea în eroare a părții vătămate, deoarece Jordan Ion despre terenul dat cunoștea și datele titlului de autentificare a deținătorului dreptului de proprietate, care i-au devenit cunoscute la momentul întocmirii recipisei de către Vidrașcu Valeriu și în afară de aceasta terenul în cauză se afla în vecinătate cu Jordan Ion și astfel, apreciază critic declarațiile părții vătămate care a declarat că, nu știe unde se află terenul dat, or, aceste argumente au fost combătute prin declarațiile martorilor și anume că, terenul dat se vede din gospodăria părții vătămate.

Instanța de apel a stabilit că, este dubioasă poziția părții vătămate care este angajat al MAI, deținând funcțiile de ofițer de urmărire penală în cadrul IP Strășeni și Comisariatului General de Poliție al mun. Chișinău, a memorizat nr. cadastral 8053060475 și l-a indicat în plângerea adresată pentru tragerea la răspundere penală dar nu a atras atenția că, terenul îi aparține cu drept de proprietate lui Munteanu Serghei Anatolie.

Instanța de apel a menționat că, potrivit materialelor cauzei, partea vătămată Jordan Ion la 05 ianuarie 2017 s-a adresat cu plângere Procurorului raionului Strășeni prin care a menționat despre sustragerea de către Vidrașcu Valeriu a sumei de 1100 Euro și plângerea adresată Procurorului raionului Strășeni în privința sumei de 6000 Euro cu același conținut. Însă, instanța de apel a reținut că contrar prevederilor art. 296 CPP în rechizitoriu, în partea expunerii, nu se conține informații despre infracțiunea concretă contra patrimoniului prin care a avut loc însușirea sumei bănești în valoare de 5000 Euro.

Instanța de apel a notat că, relațiile dintre partea vătămată și inculpat sunt de natură juridico-civile, or, în faptele inculpatului Vidrașcu Valeriu lipsește latura subiectivă, care este un element al componenței infracțiunii, prejudiciul fiind examinat potrivit prevederilor Codului Civil.

Instanța de apel a reținut că, latura subiectivă a unei escrocheriei se caracterizează prin intenție directă, în scop cupidant, iar în speță acțiunile inculpatului nu au avut un scop de profit.

Instanța de apel a menționat că, limita între un raport civil, care are la bază un contract de vânzare-cumpărare și un raport penal, care are la bază componența de escrocherie, este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul escrocheriei este caracterizată prin rea-credință din partea inculpatului, adică prin înșelăciune față de părțile vătămate.

Instanța de apel a concluzionat că procurorul nu a prezentat probe suficiente, precum că inculpatul prin acțiunile sale a comis infracțiunea imputată acestuia, iar prin prisma tuturor probelor analizate și cercetate minuțios în ședința instanței de apel, învinuirea adusă lui Vidrașcu Valeriu în comiterea faptei imputate, nu a fost confirmată.

6. Decizia instanței de apel din 12 septembrie 2019, pronunțată integral la 23 octombrie 2019, a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, la 21 noiembrie 2019, prin care, invocând temeiul art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei, cu menținerea sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 21 iunie 2018, deoarece apelul inculpatului a fost greșit admis.

6.1. În motivarea recursului s-a menționat că instanța de apel:

- nu a ținut cont și nu apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția cet. Vidrașcu Valeriu, în mod greșit a respins probele administrate de către acuzarea de stat, fără a fi constatate încălcarea normelor procesuale invocate, a apreciat în mod superficial aceste probe, fără a fi evidențiate acele derogări evidente invocate;

- nu a luat măsurile necesare pentru ca probele concludente și utile, prezentate de partea acuzării să fie cercetate și apreciate la justa lor valoare, astfel că toate elementele de fapt să aibă o relevanță juridică, iar prin această inactivitate instanța de apel a provocat o stare de incertitudine și neclaritate cu privire la soluția adoptată;

- nu a ținut cont de faptul că, latura obiectivă a infracțiunii, în forma calificată, include fapta prejudiciabilă ce se exprimă prin două acțiuni: acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane și acțiunea adiacentă, care constă în înșelăciune;

- nu s-a expus care sunt acele criterii sau limite care ar delimita circumstanțele veridice expuse în declarațiile acesteia, de acele circumstanțe care după părerea instanței de apel nu sunt veridice, or din care considerațiuni, instanța a constatat că sunt lipsite de veridicitate declarațiile părții vătămate doar în partea "dar nu a atras atenția că, terenul îi aparține cu drept de proprietate lui Munteanu Serghei Anatolie" și nu viceversa;

- urma să rețină ca fiind pertinente și concludente declarațiile părții vătămate Jordan Ion, care a relatat instanței că, "conform conținutului fotografiei prezentate în telefonul cet. Vidrașcu Valeriu, proprietar era Vidrașcu Valeriu. Menționează că nu a pus la îndoială proprietatea acestuia pe motiv că, a comunicat și altor cunoscuți de ai săi că îi aparține terenul, inclusiv era plasat anunțul și pe internet. În recipisă întocmită de Vidrașcu a menționat că vinde terenul ce îi aparține fapt care l-a convins că sunt excluse careva riscuri, cu privire la prezentarea unor date false cu scop de însușire a mijloacelor financiare;

- deși pune la îndoială sinceritatea părții vătămate Jordan Ion, a trecut sub tăcere afirmațiile acestuia reiterate în toate instanțele de judecată, din care se desprinde potențialul escroc al inculpatului, care a început prin diferite metode să însușească ilicit mijloace bănești;

- la adoptarea deciziei nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat de către acuzare, pronunțând o concluzie inacceptabilă, deoarece

probele acuzării au fost supuse unei minuțioase cercetări în instanța, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, instanța d apel urmând doar să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor;

- n-a ținut cont de prevederile Hotărârii Plenului CSJ "Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor" nr.23 din 28.06.2004 potrivit căreia în cazul escrocheriei victima transmite benevol bunurile către făptuitor, sub influența înșelăciunii sau a abuzului de încredere, iar primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat.

7. La recursul ordinar declarat, nu a fost pusă referința.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Colegiul penal lărgit atestă că, recurentul în cauza deferită judecării, invocă ca temei de drept pentru casarea hotărârii contestate pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de apel nu sa pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Referitor la temeiul de recurs invocat și anume pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal lărgit constată că, acest temei nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414, 415, 417 alin. 8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Colegiul penal reține că, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat de partea apărării, motivarea

soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de drept.

Colegiul constată că, temeiul prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod procedură penală la care se referă autorul recursului nu persistă în cauză, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că probele administrate au fost analizate complex, fiind dat răspuns la toate argumentele apărării expuse în apel.

Reieșind din esența criticelor invocate în recurs, Colegiul penal lărgit reține că, acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanță, concludență, veridicitate și utilitatea acestora și toate în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel, în baza probelor cercetate și verificate în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101, din punct de vedere al relevanței, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, în mod argumentat concluzionând că învinuirea adusă inculpatului Vidrașcu Valeriu în comiterea faptei, nu a fost confirmată, or, între, Vidrașcu Valeriu și Jordan Ion au existat relații civile, existând drepturi și obligații reciproce, prin care Vidrașcu Valeriu a primit suma de 1000 Euro în cadrul unui contract de arvună din 13 decembrie 2016, exprimat printr-o recipisă, întocmită sub dictarea părții vătămate (Vol.I, f.d.32).

S-a constatat cu certitudine că, în contractul de arvună din 13 decembrie 2016, exprimat printr-o recipisă, Vidrașcu Valeriu a declarat că terenul îi aparține, invocând verbal că, acest teren îi aparținea ca moștenitor, (îi era juruit), acest fapt fiind confirmat prin declarațiile martorilor: Munteanu Anatolie, Munteanu Sergiu, Munteanu Zinovia, Boșcăneanu Serghei. Or, la întocmirea recipisei de către Vidrașcu Valeriu sub dictarea lui Jordan Ion s-a constatat că ultimul a făcut cunoștință cu titlul de autentificare a deținătorului de teren, fapt cunoscut anterior și de familia sa ca urmare a relațiilor de vecinătate.

Este corect apreciată ca fiind inconsistentă și respinsă versiunea procurorului privind dobândirea de către Vidrașcu Valeriu a mijloacelor bănești prin înșelăciune, în urma presupunerii de a prezentare informației false sau ducerea în eroare a părții vătămate, deoarece Jordan Ion cunoștea datele din titlul

de autentificare a deținătorului dreptului de proprietate, date care i-au devenit cunoscute la momentul întocmirii recipisei de către Vidrașcu Valeriu, terenul în cauză fiind în vecinătate cu Jardan Ion. Astfel, just au fost apreciate critic declarațiile părții vătămate precum că, nu cunoaște unde se află acest teren.

Instanța de apel întemeiat a reținut că, este dubioasă poziția părții vătămate care, fiind angajat al MAI, deținând funcțiile de ofițer de urmărire penală în cadrul IP Strășeni și Comisariatului General de Poliție al mun. Chișinău, a memorizat nr. cadastral 8053060475 și l-a indicat în plângerea adresată pentru tragerea la răspundere penală, dar nu a atras atenția că, terenul îi aparține cu drept de proprietate lui Munteanu Serghei Anatolie (Vol.III, f.d.3).

La concluzia enunțată instanța de apel a ajuns în rezultatul cercetării tuturor probelor, descrise inclusiv în pct. 5.1 al prezentei decizii, care au fost apreciate conform art. 101 Cod procedură penală, iar careva temei de a considera că concluzia instanței de apel este eronată la caz lipsește.

Totodată, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Colegiul penal lărgit conchide că lipsesc temeiuri de fapt și de drept care a-r pune la îndoială concluziile suficient argumentate de către instanța de apel. Astfel, în virtutea corectitudinii acestor concluzii, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din cele expuse, Colegiul lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414- 419 Cod de procedură penală, nu a admis erori de drept care ar afecta hotărârea atacată, soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, din care considerente recursul ordinar declarat urmează a fi respins ca inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Vidrașcu Valeriu xxxxxxxx*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **28 decembrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena